

Odredbom čl. 366. ZOO-a propisano je kako je vjerovnik, koji zbog neispunjenja dužnikove obveze raskida ugovor, dužan to priopćiti dužniku bez odgađanja.

Pri obrazloženju zašto smatra da je došlo do raskida ugovora *ex lege*, tuženik se poziva na Sporazum o uvjetima plaćanja premije osiguranja broj: 62/18 od 15. prosinca 2018., a kojim je detaljnije uređena obročna otpлата premije u 12 jednakih mjesečnih obroka.

Pritom, iščitavajući navedeni Sporazum, ne dolazi se do zaključka kako bi neplaćanje jednog obroka (pritom nije bitno kojeg, prvog ili zadnjeg) dovelo do raskida ugovora *ex lege*. To iz razloga što se institut raskida ugovora *ex lege* veže za situacije kada su stranke izričito ugovorile da ispunjenje obveze u roku predstavlja bitni sastojak ugovora. Iz navedenog Sporazuma jasno je vidljivo da neplaćanje premije u roku određenih istim ne predstavlja bitni sastojak tog ugovora jer nije predviđeno da će se ugovor smatrati raskinutim ako uplata premije ne bude izvršena u roku niti je uplata premije bitan sastojak po prirodi posla. Neplaćanje premije u roku daje mogućnost osiguratelju da raskine ugovor (može), ali ako to ne učini, ugovor ostaje na snazi. Dakle, neplaćanjem premije u roku ugovor se ne raskida ni po zakonu niti po odredbama ugovora već je ostavljeno na volju osiguratelju da ugovor raskine ili da to ne učini pa ugovor ostaje na snazi.

„Volja onoga tko raskida ugovor mora biti priopćena drugoj strani u formi izjave. Samo eventualno sastavljena pisana izjava nema nikakav pravni učinak sve dok nije priopćena drugoj strani pa se tek u času priopćenja drugoj strani smatra da je dana izjava o raskidu. U trenutku kada je tužitelj uplatio prvi obrok, odnosno premiju osiguranja, ugovor je još uvijek bio na snazi jer tuženik nije bio raskinuo ugovor, odnosno izjava o raskidu nije bila priopćena tuženiku. Prema tome, primanjem tužiteljeve uplate, odnosno ispunjenjem ugovora koji nije raskinut i koji je na snazi, otpao je razlog za raskid ugovora i naknadna tuženikova izjava o raskidu ugovora nema učinka jer više nije bilo razloga za raskid ugovora.”

DOKAZ: - uvid u presudu VSRH, posl. br. Rev 743/08 od 28. siječnja 2010, koja se prilaže;

„Prema odredbi čl. 913. st. 3. ZOO-a, koji se u ovom predmetu primjenjuje na temelju čl. 1163. ZOO-a/05, ako ugovaratelj osiguranja premiju koja je dospjela nakon sklapanja ugovora ne plati po dospelosti, niti to učini koja druga zainteresirana osoba, ugovor o osiguranju prestaje po samom zakonu istekom roka od 30 dana od kada je ugovaratelju osiguranja uručeno preporučeno pismo osiguratelja s obavješću od dospelosti premije, ali s tim da taj rok ne može isteći prije nego protekne rok od 30 dana od dospelosti premije. Prema navedenom, posljedica neplaćanja premije u smislu citirane zakonske odredbe, uz ispunjenje pretpostavke prethodnog obavješćavanja ugovaratelja osiguranja, je prestanak ugovora o osiguranju.”

DOKAZ: - uvid u presudu VSRH, posl.br. Rev x 364/17 od 28. svibnja 2019., koja se prilaže;

„Odlučujući je li sporni Ugovor raskinut po samom Zakonu iz razloga što je prvotuzženik prvi obrok premije platio sa zakašnjenjem, sudovi su zauzeli pravno stajalište da sporni Ugovor po samom zakonu nije raskinut ni na temelju odrede čl. 125. st. 1. ZOO, jer stranke nisu ugovorile da je plaćanje premije u roku bitan sastojak Ugovora, a ni na temelju odredbe čl. 913. st. 4. ZOO, budući je prvotuzženik svoju ugovornu obvezu isplate premije ispunio prije isteka roka od jedne godine, uplatnom dužnog iznosa premije u sudski polog. Po ocjeni ovog revizijskog suda, pravilno je pravno stajalište sudova da sporni Ugovor nije raskinut 12. prosinca 1993.”